

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

25

Maribor, dne 2. marca 1910.

Letnik II.

Davčna moč Nemcev in Slovanov v Avstriji.

Nemci imajo mnogo piškavih razlogov, s katerimi hočejo vsaj navidezno utemeljiti svojo krivično premoč v Avstriji. Med te spada pred vsem tudi trditev, da reprezentujejo veliko večjo davčno moč v državi, kakor pa Slovani. Isto trde štajerski Nemci v deželnem zboru glede Slovencev. Za to je pa potrebno, da gremo temu vprašanju do dna. Nemci utemeljujejo to trditev pred vsem s tem, da pravijo, da so vsa večja industrijska podjetja v njihovih rokah in da ravno ta podjetja plačujejo največ davka. Tako utemeljevanje je popolnoma napačno; pravilno je samo v toliko, da dotični podjetnik davek pač odšteje davčni oblasti, pa nikakor ne iz svojega, ampak samo na račun odjemalcev.

Kakor so namreč taki podjetniki sploh dobri trgovci, tako skrbijo tudi za to, da se jim davek, ki ga plačajo, povrne z dobrimi obrestmi od odjemalcev blaga. Tovarnarji namreč vsakokrat cene blagu tako postavijo, da imajo tudi davek dobro plačan.

Ko se je svoj čas zvišal davek na sladkor za 12 h pri kilogramu, so seveda ta davek morali plačati tovarnarji od sladkorja, ki so ga na novo izdelali. Za to so pa tudi ceno sladkorja povišali pri kilogramu ne samo za 12 h, ampak za 14 h, 16 h in še celo več. Hoteli so pač imeti tudi obresti od plačane ga davka dobro povrnjene.

To opazamo tudi pri drugih podjetjih. Če se na primer davek na pivo zviša po 4 h, se cena piva zviša najmanj po 5 h, ako ne še za več. Tovarnar si pač računa dobre obresti od davka, ki ga mora vnaprej plačati, predno še pivo prodaja.

Ravno tako tudi hišni posestniki. Ako se zviša hišnornajemni davek, ali pa doklade na ta davek, takoj zvišajo hišni posestniki najemnino vsaj za tisti znesek, ki odgovarja povišanemu davku, navadno pa za veliko več.

Takoj na prvi pogled se vidi, da tovarnarji odvalijo davek, ki ga morajo plačati, na konsumente na ta način, da zvišajo cene blagu, hišni posestniki pa, da zvišajo najemnino. Torej so razni podjetniki le posredovalci med davčno oblastjo in med pravimi plačniki davka; pravi plačnik davka je vedno konsument.

Ali pa razni tovarnarji od svojih izdelkov kaj za-se porabijo? Nič, ali pa prav malo. Izdelke pro-

ducentov kupujejo skoro izključno ljudje, ki niso industriji, in s plačilom kupnine vrnejo producentu tudi davek z obrestmi vred, ki ga je bil producent plačal, oziroma samo založil tako dolgo, dokler blaga ni prodal odjemalcu. Producent pa more le tako dolgo zalagati ta davek, dokler ima dovolj odjemalcev, kateri mu davek z debelimi obrestmi vračajo.

Za to pa vidimo, da skuša vsaka industrijska država pridobiti si nove naselbine, kamor lahko izvaža svoje izdelke. Brez odjemalcev tudi industrija ne more napredovati. Le nekaj vzgledov:

Ko je Napoleon zaprl angleškemu blagu in angleškim izdelkom pot v Evropo, je zavladovala na Angleškem velika revščina. Imeli so veliko tovarn, veliko izdelkov, niso pa imeli odjemalcev za te izdelke, in tako se je moralo marsikatero podjetje opustiti. Tudi so padli državni dohodki iz davkov tako rapidno, da je bila Angleška v veliki stiski.

Odvzemele nemškemu podjetjem (slovanske odjemalce v Avstriji, in nemška industrija in nemška davčna moč usahne čez noč.

V Avstriji je Slovanov dvetretjina, Nemcev ena tretjina. Čisto naravno, da veliko več izdelkov porabijo Slovani, kakor pa Nemci. Industrijske izdelke rabijo večinoma poljedelci, in poljedelci so pa večinoma Slovani. Torej tudi Slovani trpe veliko večino onega davka, ki ga formalno plačujejo podjetniki.

Vžitinski davek — davek na pivo, sladkor itd., daje državi veliko milijonov davka. Od tobačnega monopola dobi država vsako leto nad 130 milijonov kron čistih dohodkov.

Vse te davke plačujejo tisti, ki obdačene stvari zavživajo. Da pač več ljudi več zavžije, kakor manj ljudi, je jasno kakor beli dan. Ker je Slovanov v Avstriji skoro dve tretjini, Nemcev pa samo dobro tretjino vsega prebivalstva, je tudi naravno, da plačujejo Slovani mnogo več davka, kakor Nemci — in to je, kar smo hoteli enkrat za vselej pibiti.

Dr. Lueger.

Dunajski župan še živi. Ako ravno so njegovi zdravniki še pred par dnevi izjavljali, da je treba pričakovati katastrofo vsak čas, se to ni vresničilo. Nasprotno. Dr. Luegerju, ki je bil v ponedeljek dne 28. februarja dopoldne že popolnoma pri koncu in so vsi pričakovali smrt za popoldne, kakor je razvidno

tudi iz prvega telefoničnega poročila v ponedeljkovi „Straži“, se je popoldne hipoma obrnilo na bolje.

Ves predpoldan je ležal nezavesten, težko in počasi dihač, telo so pa pretresali od časa do časa krčeviti sunki. Zdravniki so bili soglasno mnenja, da se bliža zadnja ura. A sedaj se prigodi nekaj ne navadnega, nekaj čudežnega. Dr. Lueger se vzbudi, vzravna na postelji, ter želi govoriti s tirolskim poslancem dr. Schoepferjem. Pogovarjal se je s tem gospodom približno deset minut in je pri tem pokazal popolno jasnost duha. Vprašal je celo, kako bo šlo pri državnozbornski nadomestni volitvi na južnem Tirolskem — tirolski poslanec Dorfmann je odložil mandat in se v kratkem vrše nadomestne volitve — in konečno zagotovil: Vi Tirolei, vi boste že vse v redu napravili!

Vesti o tem preobratu so se razširile kakor blisk in v mnogih srcih se je porajalo novo upanje. A to tiho in plaho upanje bo gotovo bridko prevarano. Ta preobrat pomenja pač le podaljšanje življenja, ne pa rešitev iz tesnih objemov bele žene.

Noč od ponedeljka na torek je srečno minila. Za resnost položaja je najboljši dokaz, da ljubljani bolnik že komaj čutno in silno poredko diha. To je gotovo v zvezi s silno oslabelem srcem.

Tudi položaj v torek je bil še pod vplivom ponedeljkovega preobrata k boljšemu. Na večer se je pa bolnikovo stanje zopet silno poslabšalo. Ker bolnik ne zavživa nič hrane, propadajo njegove telesne moči rapidno. Pridružile so se tudi druge komplikacije, tako da je položaj stalno zelo resen in kritičen.

Dr. Lueger ima še vedno humor.

Po hipnem zboljšanju v ponedeljek se je dr. Lueger razgovarjal tudi s svojimi zdravniki, ter jim je stavil uganko: „Kakšna razlika je med štirimi fakultetami na univerzi?“ Ko mu zdravniki niso odgovorili, je rekel: „Jurist sleče človeka, zdravnik ga konča, duhovnik ga pokoplje, o filozofiji fakulteti se pa ne ve, zakaj eksistira.“

Nekemu drugemu obiskovalcu, ki ga je vprašal, kako mu gre, je šaljivo odgovoril: „No, boljše mi je že šlo!“

Gotovo zanimivo je, da dr. Luegerja še sedaj pred smrtjo ni zapustil njegov humor, ki mu je v življenju mnogokrat pripomogel do sijajnih uspehov.

PODLISTEK.

Ko je priplul parnik k skalnatemu otoku.

(Švedski spisala Helena Nyblom.)
(Dalje.)

Stari favn se je previdno prihulil in se splazil prav do roba pečine. Toda komaj je stegnil vrat in pogledal v nižino, že se je hitro odmaknil in skočil z enim skokom na noge.

„Tecite! Tecite! Skrijte se!“ je siknil in odskakal v mogočnih skokih čez travnik v gozd. Za njim so se podile vile in dirjali favni.

En sam trenutek in travnik je bil prazen, a gozdne vile so se poskrile med najgostejšimi vejami.

Spodaj ob obrežju se je bil prvikrat ustavil nek parnik.

Morsko ljudstvo ga je bilo opazilo prvo. Mlade morske deklice, ki so se baš podile zunaj na svetlika-jočem morju, so prenehale sredi zabave, ko so zapazile na obzorju črno točko z dimom za njo, ki se je vedno bolj bližala.

„To je kit!“ so menile nekatere.

„Kaj še!“ so vskliknile druge. „Kit vendar ne spušča dima v zrak!“

„Potem je pa čoln“, je dejala morska deklica, „ob tem letnem času prihajajo večkrat ribiči na naš otok.“

„To je mnogo večje, kot vsak ribiški čoln“, je rekla druga, „in odkod pač dim?“

„Oblak je, pa nič drugega, nego čuden, zategnjen oblak“, je zavrnila tretja.

Nekaj časa so morske deklice še mirno ležale in opazovale; ko je pa ta parnik prvič silovito zažvi-

žgal, so se obrnile in plavale v divjem neredu proti skalnemu obrežju, pričototale so v votline in opozirile stare.

Matere so takoj plavale po svoje otroke, ki so ležali zunaj na skalah in se solnčili. Prijele so jih brez daljših okolnosti za rep in jih zmetale kot male krape v tolmune pod votlinami.

Naglica je bila pa tudi potrebna; kajti parnik je hropel bliže in bliže in tepel s svojimi velikimi kolesi kristalno-čisto vodo.

Nekatera morska bitja so se torej potopila v globočino, druga so pa playala v votline.

Ko je parnik pristal k bregu, je ležalo morje prazno in nepremično.

Prihajajoči so govorili glasno, da jih je morsko ljudstvo lahko slišalo:

„Kak mir vlada tukaj! Nikjer živega bitja!“

Ni bilo lahko pristati s parnikom; kajti tu ni bilo niti pristana niti mostovžov.

Parnik se je premikal naprej, pa zopet nazaj, zadel je ob kamenje in obtičal; slednjič so vendar nehala velika, rudeča kolesa delovati.

Ladija je bila začutila pod seboj vodo in je mirno stala. Zdaj je zopet zabrlizgala, da je šlo skozi ušesa.

Bila je polna izletnikov: gospodov in dam, otrok in psov, in velikega kora muzikantov na pihala.

Gospodje so stopili prvi na kopno ter so metali v vodo kamne, po katerih naj bi dame stopale.

To vam je bilo eviljenja in smeja, ko so mlade deklice in debele stare gospe izkušale prijadirati preko kamnov na breg.

Nekaterim je spolzelo in so stopile z eno nogo v vodo. Potem so naložili gospodje dame na rame in jih spravili na suho.

Mali otroci so kričali od strahu, a psi so letali

semtertje, toda vedno ljudem med nogami, samo da so delali kar mogoče največje napotje.

Nazadnje so bili srečno vsi izletniki na suhem, s košarami jestvin in vina, s solnčniki in dežniki, pihali in bobni.

Dva mlada gospoda sta bila vzela s seboj celo vsak svoje kolo, ki sta ga tako tesno in pristrčno pritiskala k sebi, kot bi bila njuna nevesta.

Obupano sta pogledala gor na višine. Kako naj prideta tja gor s svojim kolesom? A ob ozkem belopeščenem robu bi se morda vendar dalo nekoliko pokolesariti.

Nato so se postavili vsi v kolobar z muzikanti v sredi.

Narodna himna je zadonela.

Trobente in rogovi so peli in pri vsakem zategnjenem glasu so zaropotali vmes bobni, da je odmevalo od klečij in se razlegalo daleč tja po tihem morju.

Eden gospodov, ki je vodil vso družbo, je stopil korak naprej, snel visoki črni klobuk in potem zaklical:

„Živel naš kralj, živela domovina! Živijo!“

In potem je zaklicala vsa družba štirikratni: „živio!“, tako glasno in krepko, da so se morski prebivalci po votlinah in na dnu strahoma stisnili drug k drugemu.

Nekaj gospodov so poslali naprej pogledat, če bi se tam gori dobil senčnat prostorček, kjer bi se mogli vtaboriti h kosilu.

Kmalu so se vrnili z odgovorom: Če se gospoda le ne boji truda, plezati kakih deset minut, bi dospela na krasen travnik, zasenčen z bukami in hrasti in z lepim razgledom na morje.

„Poti pa ni nobene“, so dejali mladi gospodje, „kajti pred nami najbrž še ni bilo žive duše na tem otoku; pač pa vse kaže, da so tukaj koze, v vlažni

Dr. Lueger previden.

Dr. Lueger je živi vzgled pravega globokovernega katoliškega moža. V soboto dne 19. februarja je sprejel sv. zakramente za umirajoče. Prelat Schmolck, ki mu jih je podelil, je pripovedoval, da nikdar v svojem življenju ne pozabi na moment, ko je menda zadnjikrat podelil Luegerju svetotajstva. Že poprej je Lueger večkrat izrazil željo, da bi rad sprejel sv. zakramente. Rekel je: „Da mi ne pozabite o pravem času poklicati prelata Schmolcka. Če ga ne bo doma, pošljite ponj v votivno cerkev.“

Ko je Schmolck prišel v predsobo bolnikovo, so zdravniki imeli pomiselke, ali bi sploh smel Schmolck k bolniku ali ne.

Lueger je slišal govorjenje v predsobi in ko je zvedel, da je zunaj prelat Schmolck, dal ga je hitro pozvati k sebi. Lueger se je skesano spovedal ter potem prejel sv. popotnico.

Schmolck mu je podelil tudi sv. posledno olje. Ko je spovednik opravljal molitve, prosil ga je bolnik, naj počasi moli, da bo on lahko z njim molil.

Molil je vero in očenaš z globoko pobožnostjo ter je še sam napravil križ.

Ta prizor je bil res pretresljiv in vspodbudljiv. Jasno se je videlo, kako je Lueger kot katolik tudi na smrtni postelji vzor vsem našim možem.

Ob 3. uri popoldne nam telefonične poroča Reichs-post: „Preobrat k boljšemu je zato otežkočen, ker se bolnik stalno brani kaj zavžiti. V tem tiči resna nevarnost za življenje“. Iz tega poročila še jasno odseva neka tiha nada, da bo mogoče rešila ljubljenežnega župana njegova krepka konstitucija in silna volja po življenju.

Politični pregled.

Državni zbor.

Seja dne 1. marca.

Na dnevnem redu je proračun skupno z finančnim načrtom in z vinskim zakonom. Govorilo je več poslancev, med njimi tudi Sylvester, a nivo debate je bil precej plitev. Vse zanimanje je bilo osredotočeno na predlog Grafenauerja radi postopanja železniških uradnikov na Koroškem, ki je prišel proti koncu seje zopet v razpravo.

Oglasil se je k besedi neizogibni poslanec Dobernig in je poskušal zmanjšati vpliv Grafenauerjevega govora.

Pričetkom milo toži, ker so dobili koroški Slovenci svojega poslanca in lahko sedaj izražajo svoje zahteve in ožigosajo krivice, ki jih jim zadaje nestrpna nemška večina.

Gospod Dobernig zelo žaluje za idiličnimi časi, ko je mogočno zavrnil vsakega slovanskega poslanca, ki se je potegoval za pravice slovenskih Korošcev, da mu razmere v deželi niso popolnoma nič zane in da zato ni kompetenten govoriti o tem.

Potem ponavlja staro pesem, kako koroški Slovenci zahtevajo nemške šole, kako žive v miru s svojimi sosedi in se brez vsake sile nauče nemščine — seveda nemški zabiteži se celo življenje ne privadijo slovenščine itd.

Da je poskušal oprati zagrizene nemške uradnike in hotel označiti mirne Slovence kot provokaterje, to se pri znani pravicoljubnosti naših nasprotnikov ne more drugače misliti.

Povdarjati nam tudi ni posebej potrebno, da lezejo Dobernigu mravljinci po hrbtu, ako sliši besedo trializem in ako se zmislji, da bo mogoče enkrat donela parola: Proč od Celovca!

zemlji smo namreč videli sledove kozlovskih velikih parkljev.“

Tedaj se je začela vsa družba premikati, gospodje v svojih bolj ali manj temnih oblekah, — na te je meril mladi favn z „gozdniimi zlodeji“ — dame v svetlih oblekah in velikimi slamniki s cveticami, pisanim ptičjem perjem in perutnicami. To je imel mladi favn za velike ptice.

Stari gospodje in dame so stokali in se potili, mladi so se pa smejali in kričali, dokler niso priplezali na mesto gori v gozdu; in tedaj so bili vsi kar enoglasno za to, da kaj mišnejšega še niso nikdar videli.

Sredi travnika so zapalili velik ogenj, da bi kuhali kavo in pekli krompir, a pod bukami so razgrnili namizni prt.

Potem so se lotili košar in vlekli iz njih vse mogoče reči: šunko, pečenko, velike hlebe in cvrtje, jajca in sir in sladko pecivo.

Gospodje pa, ki so nadzorovali pijačo, so postavili v red cele baterije steklenice vina in piva, male steklenice z mineralno vodo, velike pa s šampanjcem.

Ko je bilo vse to lepo v redu in je bil krompit pečen, zopet vstopila na sredo in je zaigrala narodno himno, bobni so ropotali, gospod z visokim, črnim klobukom je pa tlesknil v dlan svojih rok in potem zaklical:

„Gospoda moja, servirano je!“

Tedaj so vsi posedli po travi in nekaj minut je vladala sveta tišina; kajti vsi so le tolažili svoj dober tek.

Le vilice in noži so rožljali, zamaški so pokali, vmes je pa igrala godba v kratkih premorih.

[Najle pribečnjati]

Govoril je tudi železniški minister Wrba. Rekel je, da je dal ukaz beljaški direkciji, označene služaje natančno preiskati. Kolikor mu je pa dosedaj že znanega, so nekatere trditve poslanca Grafenauerja v bistvenih točkah nepopolne. Ako se bodo dognale nerednosti, bo krivce kaznoval.

To so navadni izgovori naših nemških ministrov in služijo samo kot plašč, pod katerim nemški krogi dalje zatirajo slovenski življenj.

Krepko se je zavzel za slovenske zahteve češki poslanec Zahradnik.

Izvajal je: Mi nočemo vladati, mi hočemo samo enakopravnost. Dokler na Češkem ni bilo čeških šol in smo mi Čehi delali in se trudili, da so postali Nemci bogati, smo bili dober in pošten narod, sedaj smo kalivei miru. Ravno tako napada oholo nemštvo Slovence, ki hočejo iz ozadja, kamor so jih potisnili, in jim predbaciva vse najpodlejšje in državo oškodujoče namene. Slovenci so poprej prebivali v Celovcu, kakor Nemci v Pragi, ako pa primerjamo pravice, ki jih uživajo eni ali drugi, se moramo zgražati nad postopanjem koroških Nemcev.

Končal je: Ako hočete, da bomo dobri državljani, potem naj poskrbi vlada za popolno enakopravnost vseh narodov.

Ta nastop češkega poslanca se mora iz vsega srca pozdraviti. Praktično delo za slovansko vzajemnost krepko napreduje.

Prihodnja seja je danes 2. marca.

Obeta biti silno zanimiva, ker bodo najbrže govorili voditelji „Slov. Unije“ in pa „Poljskega kola“.

Vinski zakon.

Včeraj, dne 1. marca je vložila vlada v državni zbornici predlog za uvedbo novega vinskega davka. Iz tega predloga je razvidno, da bi znašal v prihodnje užitninski davek za hektoliter vina 4 K, za sadjevec 3 K 60 vin., za vinsko brozgo 3 K ter za vinski in sadni mošt 1 K. Od tega davka se izloči samo vino, ki se porabi za dom, in tisto vino, ki prihaja iz, od užitninskega davka izločenih krajev. K novemu davku tudi ne spada vino, ki se rabi za kis in za žganje. Na drobno se bo smelo prodajati vino do 50 litrov. Za nova vina se bo moralo s 1. decembrom priplačati 4 K, za sadjevec pa 1 K. Od kipečih vin bi se pobiral davek po tej-le meri: od buteljke, ki stane 5 K = 50 vin., od 5 do 10 K = 1 K, od 10 do 20 K = 2 K, od buteljke, ki pa stanejo več kot 20 K, pa se bo plačalo 5 K davka.

Novi vinski davek,

ki ga namerava uvesti finančni minister, je med vinogradniki na Spodnjem Avstrijskem zadel na močilen odpor.

Neka deputacija nižjeavstrijskih vinogradnikov je bila pred kratkim pri finančnem ministru ter je imenom vinogradnikov odločno protestirala proti nameravanemu krivičnemu davku na vino.

Minister je kljub temu protestu, in ne glede na to, da so vsi vinorejci cele države zelo razburjeni, odvrnil deputaciji, da on ne namerava opustiti vinskega davka, ker nima nobenega nadomestila zanj.

Vsled te ministrove izjave je nastalo zopet novo razburjenje med vinorejci vseh kronovin, in to opravičeno. Resno se je bati, da bo po novem davku konsum vina padel. Dobiček od tega davka bodo imeli edino le bogati pivovarnarji, država pa malo, skoro nič. Mnogi, ki so dosedaj kupovali vino direktno od vinorejcev, bodo morali v bodoče tudi plačati davek od kupljenega vina, ter ga bodo ali zvrnili na kmeta, ali pa bodo opustili vinopitje ter se poprijeli raje piva.

Nasprotno pa država ne bode dobila tistih milijonov, ki jih namerava dobiti od vinskega davka, ker bode večina davka gotovo požrla uprava, to je novi uradi, uradniki, financarji itd. Čeravno se glasi, da vinorejci z novim davkom ne bodo obteženi, vendar je gotovo, da bo vsak kupec zvalil davek na rame producenta. Novi davčni organi pa bodo gledali potom kontrole po kletah, da se mnogim večjim vinorejcem zviša osebno-dohodninski davek.

Mnoga avstrijska kmečka stanovska društva in organizacije so vložila več odločnih protestov proti nameravani krivici. Več kmečkih zvez na Spodnjem Avstrijskem bo aranziralo poseben demonstracijsko-protestni prihod vseh nižjeavstrijskih vinorejcev pred finančno ministrstvo.

Gotovo je, če se vsi vinogradniki kot en moč vzdignemo k protestu proti novemu vinskemu davku, da se namera finančnega ministra ne bo obistinila.

Nemška narodna zveza proti Stürghku.

Na novo skrupcana nemška narodna zveza, ki se je rodila iz strahu, da bo treba zapustiti nemškemu frajzinu svoje vladajoče stališče v državi, ki je pa enotna samo na videz, ker ni mogoče, da bi se za uspešno delo združili taki heterogeni elementi, kakor so med nemškimi svobodomiselci, je imela 1. t. m. sejo.

V tej seji so hladili svojo razvnetost, ki se je vzbudila, ker je nadzornik Schmorancer imenovan za profesorja na učiteljsko v Mariboru. Hudi so bili vsi maloštevilni alpski nemški liberalci, najbolj pa poslanec Wastian. Trdil je, da je spodnještajersko nemštvo radi tega krivičnega imenovanja silno razburjeno. Mi živimo med spodnještajerskimi Nemci, in celo tu v Mariboru, a nismo o kaki razburjenosti nič opazili. Wastian je gotovo sam precej razgret. Končal je

svoj srborit sermon s konstatiranjem, da se Stürghka ne more smatrati več za nemškega ministra.

Končno je bilo sklenjeno, odposlati k Bienerthu deputacijo, ki bo zatožila naučnega ministra.

Kako smešno-malenkostni in oholo-nestrpni so naši nemški sosede.

Skupni ministrski svet.

Dne 28. februarja se je vršil na Dunaju v zunanem ministrstvu skupen ministrski svet. Posvetovanja so se vršila o važnih gospodarsko-političnih vprašanjih.

Glede trgovinske pogodbe z Rumunijo še ni prišlo do končnega rezultata, ker so zastopniki ogrske vlade izjavili, da je nemogoče, da bi ta zakon brez parlamentarnega delovanja stopil v veljavo. Zastopniki naše vlade so izjavili, da imajo vsled pooblastilnega zakona možnost takoj uveljaviti trgovinsko pogodbo z Rumunijo.

Zaradi trgovinskih pogodb z drugimi balkanskimi državami je sklenil ministrski svet, da se skliče v bližnjem času trgovsko-carinska konferenca, kjer se potem do dobra uredijo vse tozadevne pogodbe.

Ogrsko.

Nekam tiho je sedaj na Ogrskem. Stranke se brez hrupa, a tem intenzivneje pripravljajo na volilni boj. Za Khuenovo stranko se posebno peha grof Tisza. To je sila sumljivo in ne obeta nič dobrega. Grof Khuen sicer izjavlja, da hoče demokratično volilno reformo, a njegov najagilnejši pomočnik Tisza je deklariran nasprotnik vsake volilne preosnove.

Kako bodo posledice tega nenaravnega prijateljstva, se ne da za sigurno reči. Gotovo pa je, da za nemažarske narodnosti ne moremo pričakovati nič dobrega in se je zelo bati, da zaželjenega korenitega preobrata na Ogrskem ne bo, ampak bo tudi v naprej vladala maloštevilna in ohola oligarhija, obstoječa iz okostenelih aristokratov in svobodomiselnih buržoazijcev.

Ta mir pred nevihto je prekinil samo Justh, ki je izdal manifest na narod. Oklic je pa splošno razočaral. Vladno časopisje trdi, da so zahteve Justhove stranke, ako se izvzame zahtevo po samostojni banki, popolnoma identične z grof Khuenovim programom.

Socialisti so pa hudi, ker Justh, ki se je igraval za velikega demokrata, odklanja tajno volilno reformo, ampak zahteva javno.

Raznoterosti.

S. K. S. Z. v Mariboru priredi v nedeljo dne 13. t. m. dve gledališki predstavi in sicer se bode igrali igri „Kovačev študent“, spevoigra v treh dejanjih, ter „Črevljari“, veseloigra v treh dejanjih. Predstave se vrše v prostorih katoliškega delavskega društva, Flössergasse šte. 4. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

Častikraja. Liberalce zelo jezi naš članek v pondeljki številki, v kateri smo javnosti pokazali, kako se v liberalnih časnikih krade, osobito ob času volitev, našim pristašem čast in pošteno ime. Pričakovali bi baje od nas več obzirnosti in utemeljujejo to svoje pričakovanje s tem, da je v pravdi Murn-Cenčič bil nadučitelj Knaflič pripravljen obtožencem vse odpustiti, če bi le dobil častno izjavo. Verjamemo in tudi vemo, zakaj Knaflič ni rad šel pred porotnike.

Okrajni nadzorniki. Nemški časniki so nam odkrili v zadevi Šmorancer marsikaj zanimivega. 1. Da je naučni minister Marchet obljubil, upeljati glede profsorsko-učiteljskega osebja na mariborskem učiteljsko pariteto med Slovenci in Nemci. 2. Da je grof Stürgh obljubil na Šmorancerjevo mesto nastaviti kot nadzornika moža, ki je z nemškega stališča „allgemein beliebt und national einwandfrei.“ Na to odgovarjamo: Ad 1. Profesori in učitelji na mariborskem učiteljsko bi morali biti vsi Slovenci, ker vzgajajo učiteljstvo za slovenski Štajer. Vsled tega mora po organizacijskem statutu znati vsaka učiteljska moč tudi slovenski. Seveda se za to sedanji ravnatelj Schreiner prav malo briga. Ad 2. Nemci imajo za svoje šole izven mest že itak dva šolska nadzornika. Za slovenske šole se morajo nastavljati slovenski nadzorniki in se mora drznost Nemcev, da se vtikajo v naše zadeve, odločno zavrniti.

Javni shod S. K. Z. v Sevnici, v gostilni gosпода spoda Starkla ml., se vrši v nedeljo dne 6. t. m. po prvem opraviilu. Poročal bode državni in dež. poslanec dr. Ivan Benkovič. Vsi na shod!

Za S. K. S. Z. je daroval mladenič Fr. Kolman iz Slivnice pri Mariboru 1 K.

Ravnopravnost! „Slovenec“ v šte. 46 poroča, da je preteklo leto nemško zakonito muzejsko društvo v Ptuju dobilo od države 600 K podpore, od deželnege odbora štajerskega pa 800 K. Slične svote dobiva tudi celjsko in mariborsko nemško muzejsko društvo. Naše Zgodovinsko društvo, v katerega delokrog spada celi Spodnji Štajer, pa dobiva nekaj let sem od države in dežele po 400 K podpore. Pa še naj kdo reče, da nismo Slovenci na Štajerskem ravnopravni državljani! Pripomniti je še, da omenjena nemška društva porabijo ves denar za pomnoževanje muzeja, ter svojim uradnikom dajejo dobre dijete, Zgodovinsko društvo pa izdaje še znanstvene publikacije in mora vzdrževati muzej, arhiv in knjižnico.

Ptujskemu društvu mestna občina daje po 600 kron na leto, našemu Zgodovinskemu društvu je doslej ena edina slovenska občina dala 60 K podpore. — Mariborskemu nemškemu muzejskemu društvu, komaj se je zleglo, je dala mariborska hranilnica celih 10.000 K podpore, našemu društvu daje le malo število posojilnic po 20—50 K podpore.

Slovencev nas je na Štajerskem blizu ½ milijona, pa nas prekosi peščica ptujskih lastnikov šnop-sarn! Smo pač zelo skromni, še preveč!

Gabriele D'Annunzio, znani italijanski moder-ni pesnik, je mislil predavati v Trstu. Namestništvo tržaško pa je nameravalo predavanje prepovedalo, ker se je D'Annunzio v Turinu in Milanu pri nekih predavanjih zavzel za laške neodrešence v Avstriji, ter so vsled tega nastale iredentične demonstracije proti naši državi.

Schmoranzrjevo imenovanje za vadniškega učitelja na mariborskem učiteljskem je mariborske nemške radikalce tako spravilo po koncu, da kar besnijo. Nemški Wählerverein je ogorčeno protestiral proti takemu imenovanju in „Marburger Zeitung“ vsled tega srdito napada ne samo Schmoranzrja, ampak tudi grofa Stürgkha, ki mariborskim narodnim renegatom ni dovolj nemški, bivšega okrajnega glavarja Attemsa, našega gospoda škofa, poslanca Korošca, in Bog ve, koga še... Razgrajajem mirno odgovarjamo: Kdor pozna Schmoranzrjeve sposobnosti in njegovo mirno konciliantno naravo, ta dobro ve, da so ti napadi neosnovani in hudobni, ki jih je rodilo zgolj brezmejno narodno sovraštvo in bleda zavist propalih sokompetentov.

Minister dr. Hohenburger tožen. Na Dunaju se je dne 28. februarja pred civilnim deželnim sodiščem vršila vsklicna obravnava, v kateri je tožila zasebnica Marija Kalivoda v Celju sedanjega justičnega ministra dr. pl. Hohenburgerja za odškodnino v znesku 1769.16 K. Tožiteljico je zastopal celjski dr. Vekoslav Kukovec, ministra Hohenburgerja pa neki dunajski pravnik. Sodišče je pritožbo kot neutemeljeno v celoti zavrnilo.

Vsenemška poslanca Markhl in Malik sta vložila v državnem zboru peticije proti nameravanemu novemu vinskemu davku, ki so jih vpslale nekatere slovenske podružnice kmetijske družbe. To pa je že višek vseh škandalov, da si kmetijska družba štajerska drzne tako ostentativno izzivati nas Slovence s tem, da da vlagati proteste naših korporacij po najbolj zagrizenih vsenemških poslancih. Dotične podružnice, ki so vpslale peticije, gotovo niso dovolile, da bi njihove proteste vlagala najhujša sovražnika našega slovenskega kmečkega ljudstva. — Sicer pa svetujemo našim kmetijskim podružnicam, občinam in drugim javnim korporacijam, naj le pridno vlagajo proteste, a jih naj ne vpošiljajo kmetijski družbi, ki jih daje potem Maliku in Markhlu, ampak vpošljejo se naj naravnost našim slovenskim državnim poslancem ali pa Kmečki zvezi.

Nov list. Časnikar Milan Plut namerava izdati v Ljubljani počenši z 2. marcem t. l. nov list pod imenom „Jutro.“ List bo izhajal dnevno, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 3. uri zjutraj. List bo politično neodvisen, ter bo zastopal radikalno smer.

Zopet žrtev brezmiselnega dvobojevanja. Dne 26. februarja se je vršil na Dunaju med dvema uradnikoma dvoboj, ki je končal s smrtnim izidom. Radi neke zasebne zadeve sta se sprla uradnik okrajnega glavarstva v Tulnu Oton pl. Widerhofer in uradnik nižjeavstrijskega namestništva dr. Oskar Mayer. Kot je že brezmiselna navada v gotovih krogih, da se mora za vsako malenkost dvobojevati, tako sta si hotela tudi ta dva „prijatelja“ v dvoboju zopet pridobiti izgubljeno „čast.“ Rečenega dne ob 4. uri popoldne sta si stala poprej dobra prijatelja z morilnim orožjem — z nabasanima pištolama — nasproti. Widerhofer, ki je prvi streljal, je zgrešil; kroglica je zažvižgala Mayerju mimo glave. Tudi Mayer baje ni mislil dobro meriti, a samokres se je, kakor pravijo, nagloma sprožil in zadel Widerhoferja v glavo. Pl. Widerhofer se je zgrudil težko ranjen na tla. Med potjo v bolnišnico je izdahnul. In rešena je bila izgubljena birokraška čast! — Žalostno se sliši sedaj v prosvitljenem dvajsetem stoletju, da se dan za dnevom neovirano vrši toliko dvobojev. Če so fantje kje na deželi malo bolj živi, takoj jih lovijo orožniki, a „visoka“ gospoda se pa sme svobodno moriti v dvoboju. Kedaj bo tega konec?

Pozor, obmejni Slovenci! V kratkem se bodo vršile v več občinah na naši jezikovni periferiji občinske volitve. V okrožju jarenske dekanije so v nekaterih važnih občinah že imeniki razpoloženi. Naše zaupnike opozarjamo, da takoj storijo vse potrebne korake, da se volitve za nas Slovence ugodne izvrše. Takoj na delo!

Dunaj. Slovansko pevsko društvo na Dunaju priredi v četrtek dne 3. sušca t. l. svoj pustni koncert v dvorani hotela Savoy, Dunaj, VI., Mariahilferstrasse 81. Začetek ob 8. uri zvečer. Pri koncertu sodelujeta gospica Štefanija Chalupka, virtuoziinja na čelo, in gospod Alfred Holy, virtuozi na harfo. Na vsporedu so češki, hrvaški, ruski in slovenski zbori. Med slednjimi Hudovernika „V celici“ in Karola Jeraja „Tam za goro.“ Po koncertu bode zabava.

Drugi hrvaški kat. shod. Deset let je tega, kar so hrvaški katoliki svečano manifestirali v svoji prestolnici v Zagrebu. Zdaj je „Hrvatstvo“ sprožilo misel, da se čim prej skliče drugi hrvaški katoliški

shod. Če se pomisli, kolika needinost je na Hrvaškem celo v katoliških vrstah, moramo le z veseljem pozdraviti to misel. Bog daj, da bi poziv „Hrvatstva“ ne bil glas vpijočega v puščavi.

Občinske volitve v Zagrebu. V III. razredu, ki je doslej 15 let volil kandidate čiste stranke prava, je zmagala srbsko-hrvaška koalicija, ki je dobila 860 glasov proti čisti stranki prava, ki je dobila 717 glasov. V ožji volitvi je pristaš čiste stranke prava Gašparovič z kandidatom srbsko-hrvaške koalicije Ancelom. Priprniti je, da se je proti čisti stranki prava združilo sedem strank in da je vlada poštne in železniške uslužbenice komandirala na volišče za srbsko-hrvaško koalicijo. Po volitvi sta oba nasprotna tabora priredila po Zagrebu manifestacije.

Tečaj za kmetijsko knjigovodstvo. Na kmetijski poljedelski šoli v Grottenhofu pri Gradcu se bo od 21. do 24. marca t. l. vršil tečaj za kmetijsko knjigovodstvo. Ta tečaj je namenjen za kmečke posestnike. Manj premožni posestniki, ki bi se radi tečaja vdeležili, dobijo 10 K podpore. Pouk se začne vsak dan ob 8. uri zjutraj. Priglasiti se je na ravnateljstvo kmetijske šole v Grottenhofu. Govori se, da bo enak tečaj tudi na šentjurski šoli. Gotovega pa še ne znamo nič.

Toča meseca februarja. Iz Sevnice ob Savi se poroča, da je tam dne 27. februarja zvečer med dežjem padala gosta in precej debela toča.

Nagla pošta. Dne 17. februarja je bilo oddano tukaj v Mariboru pismo za neko stranko v Prepolah, ki pa do pretečene soboto še ni prišlo naslovljencu v roke.

Iz šole. V Gornji Poljskavi je na tamošnji trirazredni ljudski šoli razpisano mesto učiteljice. Šola je v III. plačilnem razredu. Prošnje je vložiti do 31. marca pri krajnem šolskem svetu v Gornji Poljskavi.

Sladkor se je podražil. Ker so tovarnarji sladkorja vzdignili cene sladkorju, se je isti podražil s 1. marcem za 4 vin. pri kilogramu.

Avstrija—„klerikalna“.

„Avstrija je kakor vsem znano klerikalna. Nebo je pokrito s kutami, duhovniki imajo prvo besedo in tisti, kateri pridno prebirajo jagode rožnega venca, pridejo gotovo do mastnih služb; kajti jezuitje imajo največji vpliv in naša vlada zapoveduje iz spovednice.“

Tako ali slično pišejo liberalni listi, vsem na čelu „N. F. Presse.“ Tako govorijo nam nasprotni liberalni svetniki v ministrstvih. (To trditi je seveda lahko; kako pa to dokazati, je drugo vprašanje in temu se vedno izognejo.

Navesti hočemo nekaj resničnih dogodkov, ki nas gotovo prepričajo, kako nasprotniki s svojimi izmišljenimi zatrdili farbajo ves svet.

Nočemo vprašati, kako je vendar mogoče, da prispejo v tako „klerikalni Avstriji“ po največ popolni svobodomiselci do tako visokih služb. Primerjati hočemo rajši življenje vojakov v Nemčiji z našimi vojaškimi razmerami.

Nemčija je država svobodomiselnega protestantizma. Da se katoličanom najboljše ne godi, kažejo razne zapreke, katere se jim stavijo od vseh strani. In vendar ima v Nemčiji katoliški vojak boljše življenje, kakor pri nas. Kako je to mogoče?

Oglejmo si ukaz pruskega vojnega ministrstva z dne 17. junija 1909 (831-5, 09, št. 1).

V tem ukazu so naštet tisti listi, na katere mora biti naročeno vojaštvo na državne stroške. Med temi so štiri časopisi, ki so pisani v strogo verskem duhu, kakor: „Soldatenfreund“, „Sonntagsblätter“, „Nach dem Dienst“ in „Parole.“ „Sonntagsblätter“ je list, ki izhaja za katoliško moštvo in katerega izdaja „Germanija“, središče „klerikalno rimske stranke.“

Berolinska „Allgemeine Armeekorrespondenz“ od 23. dec. 1909 piše sledeče:

Vojno ministrstvo je določilo, da imajo vojaški duhovniki protestantskega in katoliškega veroizpovedanja prirejati ob večerih tu in tam govore, v katerih naj oživljajo versko življenje, budijo prijateljsko razmerje med seboj in vojak, posebno pa skrbijo, da se bo ljubezen do domovine vnela v srcih vseh in v morebitnem slučaju se tudi pokazala v dejanju. Te govore naj imajo v vojašnicah ali v drugih za to pripravnih prostorih. Moštvo se naj po svoji volji teh govorov udeležuje. Tu in tam pa naj skrbijo tudi za zabavne večere.

Da se prijateljska vez in ljubezen do domovine še bolj okrepi, naj se ustanavljajo vojaški domovi. Za to imajo posebno skrbeti vojaški duhovniki.

V teh domovih so prostori ločeni po stanovih in veroizpovedanju. Njih glavni namen poleg zgoraj navedenih je vojake odvracati od gostiln in omejiti pohajkovanje, omogočiti jim, da si vse najpotrebnejše stvari nakupijo po znižanih cenah, da se zabavajo na različne načine, a s kvartanjem ne. Večkrat se govori o tem ali onem koristnem predmetu; pa tudi veselje ne manjka.

Tako je na Nemškem.

Kako pa pri nas? Pri nas se sicer skrbi, da moštvo ne bere domovini škodljivih in anarhističnih spisov, a to je pa tudi vse. Tam plača erar časopise domoljubne in verske vsebine, tukaj pa nimamo niti enega takega glasila; niti ni govora o kakem vojaškem slovtvu.

Pri nas se vodi moštvo vsak mesec enkrat v cerkev. In ako bi bili vojak mlačni za službo božjo, naj poskrbijo duhovniki po naročilu vojnega ministr-

stva za take govore, s katerimi se bo božja služba priljubila moštvu. Na Nemškem pa gredo vojaki vsako nedeljo v cerkev. A ne samo to. Duhovniki morajo tudi večkrat med tednom govoriti ob večerih o verskih rečeh.

Iz tega razvidimo, da govoriti o klerikalni Avstriji nikakor ni na mestu in razširjajo to samo svobodomiselci, ki se boje za svoja udobna mesta v državi!

Štajersko.

Slovensko gledališče v Mariboru. Dne 6. marca t. l. se uprizori štiridejanska burka s petjem „Šivilja“, kjer gostujeta člana slovenskega deželnega gledališča ljubljanskega gđc. Thalerjeva in gospod Povhe. To je drugo gostovanje naših umetnikov na našem odru, in kakor sta pri „On in njegova sestra“ s privlačno močjo napolnila dvorano z občinstvom, ki jima je navdušeno ploskalo, tako bo i sedaj vse hitele gledat naša umetnika. Posebno se opozarja na kuplete, ki so kaj šaljive vsebine. Začetek predstave je točno ob 8. uri zvečer. Pri predstavi svira Slov. godbeni orkester.

Dogoše pri Mariboru. Pri nas se je naselil neki krčmar Schaller. Uvedel ga je znani Wratščko iz Orehove vasi pri Gornji Radgoni, ki je znan kot stalni kandidat in pristaš „Štajerca.“ Pripomnimo, da mi Dogošani imamo svojo narodno gostilno pri Šmirmaulu.

Dogoše pri Mariboru. V sredo dne 23. februarja je bil pobrški mesar Anton Pukl v gostilni pri Šmirmaulu v Dogošah. Pravil je, da sedanji šolski ogleda za nemščino v šoli pri Devici Mariji nič ne stori. „Od sedaj bom pa jaz prevzel ta posel, potem bo pa kmalu boljše“, tako je končal. Navzoče kmete je s svojim vsiljevanjem nemščine tako razkačil, da so ga hoteli postaviti na cesto. Poznamo tega Puklna, da mnogokrat, posebno če je bil predolgo v bližini vina, rad precej samozvestno govori. Nismo si pa mislili, da je mnenja, da je za šolskega ogleda dovolj, ako se človek zna podpisati, pa mogoče še kaj malega več. Svetujemo možu, naj lepo miruje, sicer se bomo morali drugače pomeniti. Nam ni zadosti, ako je kdo obmann pobrškega Schulvereina; mi še ne zlezemo pred njim pod klop. Gospod Pukl, pustimo politiko in pečajmo se rajši s svojo mesarsko obrtjo.

Pekre. Kaj prava bratska ljubezen ne premore. V soboto dne 26. februarja sta se brata Karol in Franc Obreht, viničarska sina v Pekrah, med obedom sprla, pri kateri priložnosti je Franc svojega mlajšega brata Karola z nožem po levem licu tako globoko prerezal, da je ta mora se v bolnišnico podati.

Celje. Pred nekaj dnevi so se v Prožinu pri Celju v neki gostilni sporekli fanje s posestnikom Gajšekom. Prepri je narasel tako daleč, da so se prepirajoči začeli z nožmi obdelavati. Pri tem je znani pretepač Kobale, ki je najbolj divjal, Gajšek zadal z nožem dvanajst hudih ran in mu iztaknil eno oko. Gajšek so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Celje. „Mladi vojak.“ Pred celjskim magistratom je vojaška godba dne 26. februarja zasvirala znano slovensko koračnico „Mladi vojak.“ V Celju je ta čas godba nekaj novega, zatorej se je zbralo mnogo radovednega občinstva. Koračnica je celjskim Nemcem zelo dopadla, dokler niso znali, kakšnega izvora je. Ko pa so tevtoni zvedeli, da je koračnica od slovenskega skladatelja Parme, začeli so se zgrazati. Kričali so, da je nastop vojaške godbe izzivanje celjskega nemstva. Celjski Nemci so res naivni ljudje. Že tako nedolžna koračnica, kot so „Mladi vojak“, razgreje hladno kri celjskih tevtonov.

Ptuj. Pogreb gospoda profesorja Zelenika je bil kljub silno slabemu vremenu nad vse veličasten. Zastopane so bile vse slovenske korporacije. Častno spremstvo so oskrbovali ptujski Sokoli. Pogreb je vodil mil. gospod prošt Fleck, ki se je na mestni meji poslovil od rankega v sicer kratkih, a ganljivih besedah. Ptujsko slovensko pevsko društvo je zapelo 3 izvanredno lepe zборе. Mnogo prijateljev je spremljalo nepozabnega gospoda profesorja na vozovih še k Sv. Urbanu, kamor so došli še-le ob 5. uri. Ves spreved je trajal nad štiri ure. V domači zemlji, med svojimi rojaki, počiva zdaj truplo dragega našega prijatelja, njegova duša pa naj vživa v božjem objemu večni mir in pokoj!

Studenice pri Poljčanah. Občinske volitve se vrše dne 10. sušca 1910. Slovenci, glejmo, da ostane občinski zastop v slovenskih rokah.

Kranjsko.

Na Vrdu pri Vrhniki je umrl dne 28. febr. po sestnik in tovarnar gospod Karol Kotnik. Pokojni je zapustil šolski družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 500.000 K.

V Rogaški Slatini je umrl dne 1. marca gosp. Andrej Druškovič, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani.

Umrl je v Metliki dr. Josip vitez pl. Savin-scheg, ritmojster ter nekdanji graščak v Metliki. Rajni je bil nekdanji državni in deželni poslanec za kranjsko veleposestvo. Bil je blag mož in trdnega katoliškega prepričanja.

Širite „Stražo“

MA LA NA Z N A N I L A

ki se prejema po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Izurjen pozlatarski pomočnik za cerkveno delo dobi takoj stalno službo pri Alojzu Zoratti, Maribor, Schmiderejeva ulica 3. Istotam se sprejme tudi vajenca. 24

Zaradi preselitve v Maribor prodam svoj vinograd Zagradom pri Celju (prej Vanje). Natančnejši pogoji se zvedo pri g. dr. Jos. Vrečko, odvetniku v Celju. — Karolina Planer. 23

500 hl najboljšega haloškega vina iz l. 909, že dvakrat pretočenega, prodaja po K 80 — do 40 — loko žel. postaja „Posilnica Sv. Barbara v Hal“ 17

Nikoli več

ne bodem menjal mila, odkar rabim **Bergmann-ovo Steckenpferd-lilijno milo** (znamka Steckenpferd) od **Bergmanna & Co., Tešin** na Labi, ker je to milo najbolj učinkujoče od vseh drugih zdravilnih mil zoper pege; pospešuje tudi, da ostane polt sveža in lepa. Komad stane 80 vin in se dobi v vseh lekarnah, drožerijah itd.

Volneno

blago, čefiri, batisti in perilni kambrik za ženske obleke v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah se dobi v narodni veletrgovski hiši

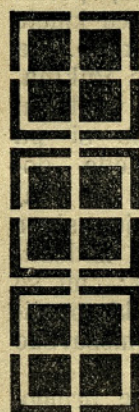
R. Stermecki, Celje

Vzorec proti vrtni zastonj in pošiljate čez K 20 — franko. Prepričajte se o „Bomba“ tkanini, katera je preiskušena najboljša za žen-ko in moško perilo. — Kos 23 met. franko K 15-50. Čajgasti ostanki po 20 met. trpežni K 8 —, fini K 10 —, zelo fini K 12 —. 3

V Mariboru!

Poduk v glasovirju, orgljanju, posvetnem in cerkvenem petju, teoriji, harmoniji itd. daje mlad iskusen in renomiren kapelnik. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „Kapelnik 1910“ Narodni dom, Maribor.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Fr. Divjak, Maribor

župnijska ulica števil. 7

prevzame slikanje cerkev v vseh tehničnih izpeljavah, kakor tudi vsa v svojo stroko spadajoča naročila, ki jih izvršuje točno in po zelo nizki ceni ter se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu.

Vzorci vsakomur na razpolago :: Cene nizke : Proračuni zastoj.

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Olje od motorja oddaje 100 kg. po 25 K. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

ROBERT DIEHL, žganjarna, Celje, priporoča svojo doma **štajerski konjak.** žgano slivovko, tropinovec, vinsko žganje, brinjevec kakor tudi

Brzjavlj: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“. **Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba** Brzjavlj: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamnoseško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška :: obrt s strojnim obratom. ::

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnice, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cementa. ::

Specialna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd. ::

Brušenje, puliranje in struganje kamena s stroji. ::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev). ::

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom. ::

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. :: Popravljanje spomenikov, udela-vanje napisov v iste. ::

Edina narodna trgovina čevljev

Štefan Strašek, Celje

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih čevljev za gospode, dame in otroke; posebne čevlje za ples, bele in lakaste po najnižji ceni! 7

Še nikdar v Slovenjgradcu!

Velikanska zaloga volnenega blaga najnovejše vrste. Za moške kamgarn, loden, ševijot, lepi klobuki, srajce, močno platno za prtiče; vse po najnižji ceni pri 21

Druškovič-u v Slovenjgradcu.

Edina narodna steklarska trgovina

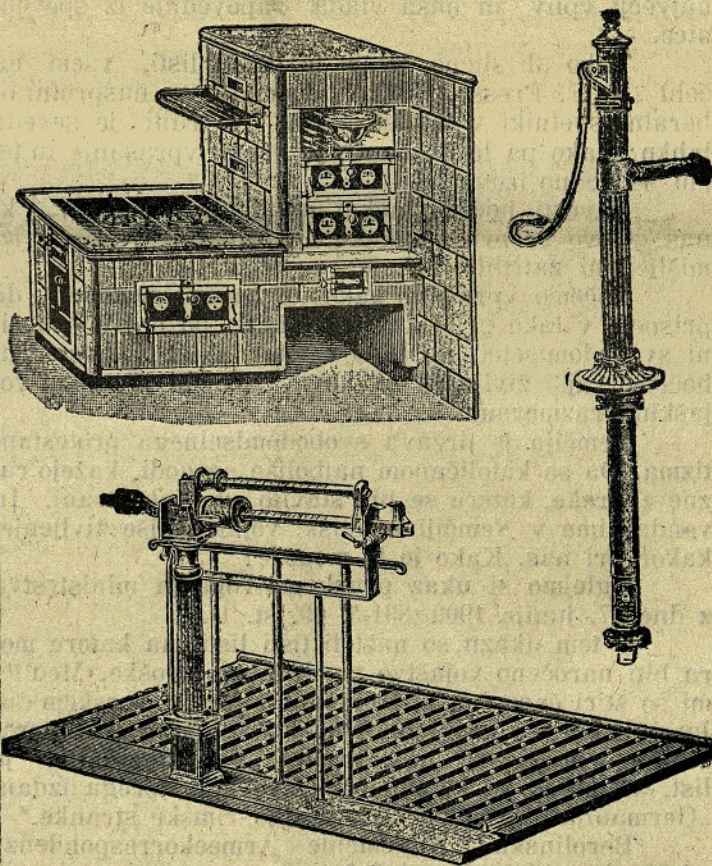
Fran Strupl, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobne. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in pri-vatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast. koncesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje

Poljska ulica št. 14.

Se priporoča zadrugam, občinam, korporacijam in zasebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne, kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tudi vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike, gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izde-lujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brücken-wagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v popravilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vsa v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno in solidno, vse po zmernih cenah.